

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 6/2012. (IV.17.) számú ajánlása a mögöttes kitettségeknek a nagykockázat-vállalási szabályok értelmezése keretében történő kezeléséről

Az Európai Parlament és a Tanács a 2006/48/EK, a 2006/49/EK és a 2007/64/EK irányelvnek a központi hitelintézetek kapcsolt bankjai, egyes szavatoló tőkeelemek, nagykockázat-vállalások, felügyeleti szabályok és válságkezelés tekintetében történő módosításáról szóló 2009/111/EK irányelve (CRD II) jelentős mértékben módosította a korábbi nagykockázat-vállalási szabályokat.

Ezen új előírások a magyar szabályozásba is átültetésre kerültek a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 79-81. §-ai, a 2. számú melléklet III. Egyéb meghatározások 20. pontja (ügycsoport fogalma), valamint a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységekről szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bszt.) 101. §-a módosításával, továbbá a kereskedési könyvben nyilvántartott pozíciók, kockázatvállalások, a devizaárfolyam kockázat és nagykockázatok fedezetéhez szükséges tőkekövetelmény megállapításának szabályairól és a kereskedési könyv vezetésének részletes szabályairól szóló 244/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kkr.) 37/A-37/C. §-okkal történő kiegészítésével.

Az Európai Bankfelügyeleti Bizottsága (CEBS, 2011-től EBA) az új nagykockázat-vállalási keretrendszer egységes értelmezése érdekében két ajánlást is kidolgozott annak három lényeges elemével – az ügycsoportok értelmezése, a mögöttes kitettségek kezelése, valamint egyes rövid távú kitettségek nagykockázat-vállalási limitekbe történő beszámítása alóli mentesítése – kapcsolatban.¹

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) az ügycsoportok értelmezése, valamint az egyes rövid távú kitettségek vonatkozásában a hivatkozott ajánlásokat a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 2/2011. (VII. 20.) számú, a felülvizsgált nagykockázat-vállalási szabályozás értelmezéséről szóló ajánlásának kiadásával vette át.

A mögöttes kitettségekre vonatkozó európai szintű elvárások (Guidelines on the implementation of the revised large exposures regime című ajánlás Part II. Treatment of exposure to schemes with underlying assets according to Article 106 (3) of Directive 2006/48/EC része) azonban a hazai gyakorlatba eddig még nem kerültek átültetésre, a

---

¹ Guidelines on the implementation of the revised large exposures regime – CEBS, 11 December 2009, Implementation guideline on Article 106(2)(c) and (d) of Directive 2006/48/EC recast – CEBS, 28 July 2010.

hivatkozott ajánlás 18. pontjában lehetővé tett mérlegelés (a felkészülés erőforrás és időigénye) alapján. A Felügyelet ezt a jelen ajánlás kiadásával teszi meg, az alábbiakra is tekintettel.

A strukturált finanszírozási kitettségek esetében a Guidelines on the implementation of the revised large exposures regime című ajánlás (80-88. pontok) lehetővé teszi, hogy az intézmények a nagykockázat-vállalási korlátok alkalmazása alapjául szolgáló kitettség érték meghatározásakor figyelembe vegyék az első veszteségviselő pozíciók hitelkockázat-mérséklő hatását is. Ebben az esetben az intézmény a nagykockázat-vállalás szempontjából meghatározott eredeti kitettség értékét az összes első veszteségviselő sorozat (junior tranche) méretének megfelelő összeggel csökkentheti, figyelembe véve ugyanakkor az első veszteségviselő sorozatokban fennálló részesedéseinek arányát, valamint a portfólió granuláltságát.

A strukturált finanszírozási kitettségek kezelésével kapcsolatos európai felügyeleti szintű elvárások azonban még nem alakultak ki véglegesen, ezért átvételüket a Felügyelet egyelőre nem tartja célszerűnek. A strukturált finanszírozási kitettségek ily módon történő kezelését ugyanis sok tagállam felügyeleti hatósága nem tartja kellően konzervatívnak. Az ajánlás maga is utal, a strukturált finanszírozási kitettségek fenti módon történő kezelésének kockázataira hivatkozva, a megfogalmazott eljárás mód felülvizsgálatának, haircut-ok bevezetésének szükségességére. Tekintettel arra, hogy a 2006/48/EK irányelv nem támasztja alá (és ennek megfelelően a Hpt. sem) egyértelműen az első veszteségviselő pozíciók hitelkockázat-mérséklő hatásának a kitettség érték meghatározás során történő elismerhetőségét, a CRD IV-hez kapcsolódóan a jövőben (várhatóan 2014. január 1-jén hatályba lépő) kötelező technikai sztenderd kerül majd a témában kiadásra. Mindezek figyelembe vételével a Felügyelet a későbbiekben fog visszatérni a strukturált finanszírozási kitettségek nagykockázati szempontú kezelésére.

A Felügyelet által megfogalmazott elvárások tekintetében a háttérül szolgáló CEBS ajánlás több gyakorlati példát, ábrát is tartalmaz, melyek megismétlését – a korábban is követett gyakorlatnak megfelelően – jelen ajánlás nem tartalmazza. Az egyes pontoknál azonban feltüntetésre kerülnek a kapcsolódások, amelyek az értelmezéshez további segítséget nyújthatnak.

Az ajánlás címzettjei a CRD által közvetlenül érintett hitelintézetek, a hitelintézettel egyenértékű prudenciális szabályozásnak megfelelő pénzügyi vállalkozások, valamint a befektetési vállalkozások (a továbbiakban: intézmény).

A Felügyelet az ajánlás alkalmazását 2012. július 1-jét követően várja el az intézményektől. Az intézmény a 2012. június 30-ával bezárólag keletkezett, a Hpt. 79. § (6) bekezdése, befektetési vállalkozások esetében a Kkr. 37/A. § (6) bekezdése szerinti kitettségeit 2017. június 30-ig kezelheti a korábban alkalmazott gyakorlatának megfelelően. 2017. július 1-jétől ezen kitettségek vonatkozásában is elvárt a jelen ajánlás szerinti eljárás.

I.

Az ügyfélcsoport meghatározása a Hpt. 79. § (6) bekezdésében meghatározott kitétségek esetében

1. A Hpt. 79. § (6) bekezdése, befektetési vállalkozások esetében a Kkr. 37/A. § (6) bekezdése az értékpapírosítási pozíciók, a kollektív befektetési értékpapírban fennálló kitétségek, valamint egyéb tétel kitétségi osztályba tartozó kitétségek esetében megköveteli, hogy az intézmények az ügyfélcsoport meghatározásakor az ügyletet, az annak alapjául szolgáló eszközöket, vagy mindkettőt értékeljék. A jogszabályi előírás alapján az értékelést az ügylet gazdasági tartalma és az ügylet szerkezetéből eredő kockázatok felméréseivel szükséges elvégezni.

Ilyen esetekben az intézmény a nagykockázat vállalási szabályok alkalmazásakor az ügyfélcsoport megállapítása szempontjából egyrészt azt értékeli, hogy kivel szemben áll fenn az értékpapírosítási pozícióba, kollektív befektetési értékpapírban fennálló kitétségekbe vagy egyéb tétel kitétségi osztályba sorolt kitétsége (elsődleges kitétség), másrészt pedig, hogy kik a mögöttes ügyletek kötelezettjei (mögöttes kitétség).

2. Az intézmény a nagykockázat-vállalási limiteknek való megfelelés érdekében az elsődleges kitétségeket és a mögöttes kitétségeket elkülönítetten vizsgálja, a Hpt. 79-81.§-aiban, befektetési vállalkozások esetében a Kkr. 37/A-37/C. §-aiban rögzített előírások és jelen ajánlásban megfogalmazott elvárások figyelembe vételével. Ennek során elsőként ügyfelenként és ügyfélcsoportonként megállapítja a Hpt. 79. § (2)- (3) bekezdés, befektetési vállalkozások esetében a Kkr. 37/A. § (3)-(4) bekezdés szerinti nagykockázat-vállalási korlátok alkalmazása alapjául szolgáló kitétség értékeit. Az egyedi ügyféllel vagy ügyfélcsoporttal szembeni kitétség érték meghatározásánál az intézmény a 3. és 4. pontok, valamint a 2. számú melléklet szerint figyelembe veszi a mögöttes kitétségeknek az intézmény eredeti kitétségeivel, vagy más kitétségeivel való kapcsolódásait, ismeretlen mögöttes kitétségek esetén a kitétség granuláltságára vonatkozó információkat, vagy annak hiányát is.

Ezt követően határozza meg a szavatoló tőke 25%-ában megállapított limitnek való megfelelést.

3. A Felügyelet elvárja, hogy a Hpt. 79. § (6) bekezdésében, befektetési vállalkozások esetében a Kkr. 37/A. § (6) bekezdésében felsorolt kitétségek esetében az intézmény törekedjen a teljes körű áttekintés megvalósítására (full look-through), melynek keretében minden egyes mögöttes kitétség megállapításra és a megfelelő ügyfélcsoporthoz hozzárendelésre kerül.

4. Az intézmény azonban a Hpt. 79. § (6) bekezdésében, befektetési vállalkozások esetében a Kkr. 37/A. § (6) bekezdésében felsorolt kitétségek esetében a következő, kevésbé kockázat-érzékeny, konzervatívabb megközelítések valamelyikét, vagy az egyes módszerek

kombinációját is alkalmazhatja a mögöttes kitettségek kockázatainak megfelelő kezelése érdekében²:

- A részleges áttekintés (partial look-through) során a mögöttes kitettségek valamely részére az intézmény teljes körű áttekintést alkalmaz, míg a fennmaradó mögöttes kitettségeit ismeretlen kitettségeként azonosítja és az ismeretlen kitettségek kezelésére vonatkozó elveknek megfelelően jár el.
- Az intézmény a megfelelően nem granulált, ismeretlen kitettségeként azonosított mögöttes kitettségeket egyetlen ügyfélként kezeli és alkalmazza rá a nagykockázat vállalás korlátozására vonatkozó limitet. Megfelelően granulált portfóliók (ahol a Hpt. 79. § (6) bekezdése, befektetési vállalkozások esetében a Kkr. 37/A. § (6) bekezdése szerinti kitettségeknél egyetlen kitettség sem haladja meg az összes kitettség 5%-át) esetében azonban az ismeretlen kitettségnek minősülő kitettségeket nem szükséges egyetlen ügyfélként azonosítani.
- Amennyiben az intézmény biztosítani tudja (például az alapkezelővel fennálló szerződés révén), hogy a Hpt. 79. § (6) bekezdésében, befektetési vállalkozások esetében a Kkr. 37/A. § (6) bekezdésében felsorolt kitettségek egyetlen mögöttes kitettsége sem tekintethető a szavatoló tőkéjének 2%-át meghaladó valamely közvetlen vagy közvetett kitettségével – a Hpt 2. számú melléklet III. Egyéb meghatározások 20. pontjában felsorolt feltételek fennállása miatt – egyetlen kockázatnak, a különböző értékpapírosítási pozíciók, kollektív befektetési értékpapírban fennálló kitettségek, valamint egyéb tétel kitettségi osztályba tartozó kitettségek különálló, egymástól független ügyfélként kezelhetők.

II.

Általános elvek

5. A Hpt. 79. § (6) bekezdésében, befektetési vállalkozások esetében a Kkr. 37/A. § (6) bekezdésében meghatározott kitettségek mögöttes kitettségeinek kezelésével kapcsolatos, a 3-4. pontokban meghatározott módszerek alkalmazásakor a Felügyelet az alábbi szempontok figyelembe vételét tartja követendőnek:

- Az ügyfélcsoport szempontjából a teljes körű áttekintés módszerénél a hitelintézet a mögöttes kitettségeket vizsgálja, a granuláris portfóliók vagy az egy ismeretlen ügyfélcsoportnak tekintett, nem azonosított mögöttes kitettségek esetében a konstrukciót vizsgálja, a részleges áttekintés módszerénél pedig mindkettőt figyelembe veszi.
- Alapok alapja esetén, a 4. pont második bekezdésében megfogalmazott granularitási kritérium a mögöttes alap szintjén alkalmazandó.

---

² Részletes példák a 2009. december 11-i Guidelines on the implementation of the revised large exposures regime című CEBS ajánlás 76-79. pontjaiban

- Az értékpapírosítási pozíciók, a kollektív befektetési értékpapírban fennálló kitettségek, valamint egyéb tétel kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetében a Felügyelet a mögöttes kitettségek összetételében bekövetkező változások folyamatos, de legalább havi rendszerességgel történő áttekintését várja el. Dinamikus portfóliók (ahol az egyes mögöttes eszközök részesedése vagy maguknak az eszközöknek a köre gyorsan változik) esetében ennél gyakoribb felülvizsgálat indokolt, melyet az intézmény a változások jelentőségének és gyakoriságának figyelembe vételével határoz meg.
- A Felügyelet a mögöttes kitettségeknek az elsődleges kitettségekkel, valamint az intézmény más közvetlen vagy közvetett kitettségeivel való kapcsolatát tartja vizsgálandónak, de a 2. számú melléklet szerinti példában részletesen is bemutatott módon nem tartja feltétlenül szükségesnek az egyes mögöttes kitettségek együttes számbavételét abban az esetben, ha azt csak a közös alapkezelő indokolná, a Hpt. ügyfélcsoportra vonatkozó egyéb feltételei viszont nem állnak fenn.
- A mögöttes kitettségek értékét az intézmény arányosan, az elsődleges kitettségeinek megfelelő pozíciói részesedésének megfelelően veszi figyelembe. Például, ha egy intézmény x százalékát birtokolja egy kollektív befektetési alap befektetési jegyeinek, akkor a mögöttes kitettségeket is csak ezen az x százalékon veszi számításba.
- A mögöttes kitettségek megállapítására és a megfelelő ügyfélcsoporthoz rendelésére az intézmény a 3-4. pontokban meghatározott módszerek közül ugyanazon kitettségi osztályon belül egyszerre több módszert is alkalmazhat. A Felügyelet nem tartja ugyanakkor jó gyakorlatnak, ha ugyanazon eszköz tekintetében a különböző időpontokban fennálló kitettségek kezelése eltérő módon történik.
- A Felügyelet elvárja, hogy az intézmény megfelelően dokumentálja és képes legyen bemutatni a mögöttes kitettségek kezelésének egyes módszerei közötti választását. Ennek keretében az intézménynek meg kell tudnia indokolni, hogy milyen megfontolások alapján tért el a teljes körű áttekintés módszerének alkalmazásától és alá kell tudnia támasztani, hogy választását nem a felügyeleti elvárások megkerülése indokolta, továbbá, hogy adott módszer szerinti számítás nem jelent kockázatot a nagykockázati szabályoknak való megfelelés szempontjából.

III. Záró rendelkezések

6. Az ajánlás a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. (Psztv.) törvény 21. § c) pontja szerint kiadott – kötelező erővel nem rendelkező – ajánlás, amely ismerteti a Felügyelet jogalkalmazási gyakorlatának alapjait.

7. Az ajánlás az intézményekre nézve kötelező erővel nem rendelkezik, de az annak való megfelelést a Felügyelet a jogszabályi előírások betartásának ellenőrzése keretében értékeli.

8. A Felügyelet felhívja a figyelmet arra, hogy az intézmény az ajánlás tartalmát szabályzatai részévé teheti. Ebben az esetben az intézmény jogosult feltüntetni, hogy a szabályzatában foglaltak megfelelnek a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnöke által kiadott vonatkozó ajánlásnak.

Példa elsődleges és mögöttes kitettségre

X bank megvásárolja Y befektetési alap 100.000 EUR értékű befektetési jegyét, ahol az összes lejegyzett befektetési jegy állománya 1.000.000 EUR.

Y befektetési alap portfoliójában A, B, C, D, E vállalatok kötvényei vannak, egyenként 200.000 EUR értékben.

Ebben az esetben X banknak elsődleges kitettsége Y befektetési alappal szemben keletkezett, mögöttes kitettségei pedig az A, B, C, D, E vállalatokkal szembeni kitettségek.

A nagykockázat vállalási limitek számításakor a Hpt. alapján a hitelintézet vagy a befektetési alappal szembeni kitettségeit, vagy az A, B, C, D, E vállalatokkal szembeni kitettségeit veszi figyelembe, vagy mindkettőt.

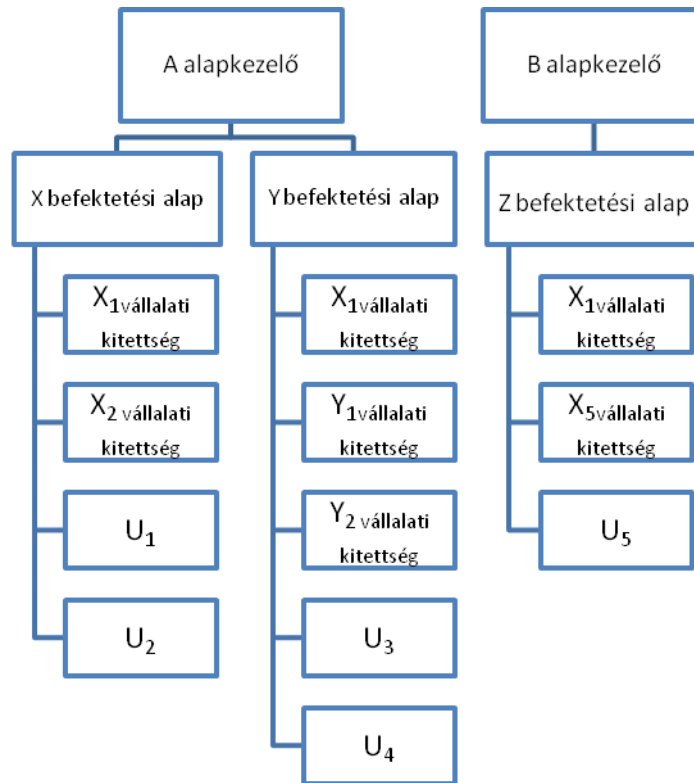
Amennyiben a befektetési alap portfoliója a fentieknek megfelelően ismert és átlátható, akkor a hitelintézet meghatározza, hogy az Y alappal szemben mekkora a kitettsége (100.000 EUR) és alkalmazza rá a szavatoló tőke 25%-át jelentő nagykockázat vállalási limitet. Megnézi továbbá, hogy az A, B, C, D, E vállalatokkal szemben mekkora kitettségei keletkeztek a befektetési jegy megvásárlásával. Ezeket az egyenként 20.000 EUR értékű kitettségeit (X banknak az összes befektetési jegyből való részesedése 10% a példa szerint) hozzáadja a már meglévő A, B, C, D, E vállalatokkal szembeni közvetlen kitettségeihez és úgy számolja ki a nagykockázat vállalási limitnek való megfelelést. Ez a módszer a teljes körű áttekintés (full look-through).

Előfordulhat azonban olyan eset, hogy nincs ennyire egyértelmű módon meghatározva, hogy az alap mibe fektet. A fenti kötvényeken kívül vannak egyéb befektetése is, például 20%-ban, mert erre az alap befektetési szabályzata lehetőséget biztosít. Tegyük fel, hogy az Y alap A, B, C, D EU tagállamokban működő vállalatok kötvényeit vásárolja meg egyenként 200.000 EUR értékben, míg a maradék 20%-ot EU-n kívüli országokban működő vállalatok kötvényeibe fekteti, nem ismert összetételben.

Ebben az esetben a bank csak a részleges áttekintés (partial look-through) módszerét tudja alkalmazni, mert a maradék 20% tételeit egyenként nem ismeri. Az A, B, C, D kitettségek esetében ugyanúgy jár el, mint az előző példában. A maradék 20.000 EUR értékű mögöttes kitettségnél viszont az intézmény nem tudja megállapítani, hogy az kivel szemben áll fenn, nem tudja hozzáadni már meglévő kitettségeihez. Így azokat egyetlen különálló kitettséggént kezeli, és alkalmazza rá a nagykockázat-vállalási limitet.

Amennyiben az Y alap portfoliója kellően granulált, tehát egyetlen befektetése sem haladja meg az alap összes befektetésének 5%-át, akkor lehetőség van arra, hogy a hitelintézet eltekintsen a mögöttes kitettségek tételes vizsgálatától és attól is, hogy az összes mögöttes kitettséget összeadva azokat egy ügyfélcsoporthoz tartozónak minősítse. Ez esetben csak az Y alappal szembeni közvetlen kitettségeire alkalmazza a 25%-os limitet.

Példák a nagykockázat-vállalási limitek szempontjából együttesen kezelendő kitétségekre

(U: ismeretlen kitétség)

I. Nagykockázat-vállalásnál figyelembe veendő kitétségek és limitek:

- A alapkezelővel szembeni, a befektetési alappal szembeni kitétségen kívüli közvetlen kitétség, amennyiben az alapkezelő nem tartozik a hitelintézetrel együtt összevont alapú felügyelet alá: 25% (értelemszerűen B befektetési alapkezelőre is)
- X befektetési alappal szembeni kitétség (X): 25% (értelemszerűen Y befektetési alapra is)
- mögöttes $X_{1vállalati}$ kitétség értékek összege a hitelintézet egyéb X_1 elsődleges vállalati kitétségeivel együtt {mögöttes kitétségek+elsődleges kitétségek, illetve $X_{1vállalati}$ kitétség (X) + $X_{1vállalati}$ kitétség (Y) + $X_{1vállalati}$ kitétség (Z) + $X_{1vállalati}$ kitétség (elsődleges)}: 25% (értelemszerűen a többi vállalati kitétségre is hasonlóan értelmezve)
- $X_{1vállalati}$ kitétség + X_2 vállalati kitétség együtt, ha az ügyfélcsoporttá minősítés nem a közös alapkezelő okán, hanem a Hpt-ben megjelölt esetek (például közös tulajdonos) miatt valósul meg { $X_{1vállalati}$ kitétség (X) + $X_{1vállalati}$ kitétség (Y) + $X_{1vállalati}$ kitétség (Z) + $X_{1vállalati}$ kitétség (elsődleges) + X_2 vállalati kitétség (X) + X_2 vállalati kitétség (elsődleges)}: 25% (értelemszerűen a többi vállalati kitétségre is hasonlóan értelmezve)

- $X_{1\text{vállalati kitétség}} + Y_{1\text{ vállalati kitétség}}$ együtt, ha az ügyfélcsoporttá minősítés nem a közös alapkezelő okán, hanem a Hpt-ben megjelölt esetek (például közös tulajdonos) miatt valósul meg $\{X_{1\text{vállalati kitétség}} (X) + X_{1\text{vállalati kitétség}} (Y) + X_{1\text{vállalati kitétség}} (Z) + X_{1\text{vállalati kitétség}} (\text{elsődleges}) + Y_{1\text{ vállalati kitétség}} (Y) + Y_{1\text{ vállalati kitétség}} (\text{elsődleges})\}$: 25% (értelemszerűen a többi vállalati kitétségre is hasonlóan értelmezve)
- $X_{1\text{vállalati kitétség}} + X_{5\text{ vállalati kitétség}}$ együtt, ha az ügyfélcsoporttá minősítés nem a közös alapkezelő okán, hanem a Hpt-ben megjelölt esetek (például közös tulajdonos) miatt valósul meg $\{X_{1\text{vállalati kitétség}} (X) + X_{1\text{vállalati kitétség}} (Y) + X_{1\text{vállalati kitétség}} (Z) + X_{1\text{vállalati kitétség}} (\text{elsődleges}) + X_{5\text{ vállalati kitétség}} (Z) + X_{5\text{ vállalati kitétség}} (\text{elsődleges})\}$: 25% (értelemszerűen a többi vállalati kitétségre is hasonlóan értelmezve)
- $U_1+U_2+ U_3+U_4$: 25%

II. A limitek számításánál nem kell figyelembe venni az alábbi kitétségeket:

- X és Y befektetési alappal szembeni együttes kitétség (X+Y) a közös alapkezelő okán
- X alapban fennálló $X_{1\text{vállalati kitétség}}$ és $X_{2\text{ vállalati kitétség}}$ együtt a közös alapkezelő okán (értelemszerűen az Y befektetési alapon belüli kapcsolatok)
- X alapban fennálló $X_{1\text{vállalati kitétség}}$ és $Y_{1\text{ vállalati kitétség}}$ együtt a közös alapkezelő okán (értelemszerűen a további lehetséges kapcsolatok)
- Y alapban fennálló $X_{1\text{vállalati kitétség}}$ és $Y_{2\text{ vállalati kitétség}}$ együtt a közös alapkezelő okán (értelemszerűen a további lehetséges kapcsolatok)
- X alapban fennálló $X_{1\text{vállalati kitétség}}$ és U_1 együtt (értelemszerűen a további lehetséges kapcsolatok)
- X alapban fennálló $X_{1\text{vállalati kitétség}}$ és U_3 együtt (értelemszerűen a további lehetséges kapcsolatok)
- X alapban fennálló $X_{1\text{vállalati kitétség}}$ és U_5 együtt (értelemszerűen a további lehetséges kapcsolatok)
- X befektetési alap és X alapban fennálló $X_{1\text{vállalati kitétség}}$ együtt (értelemszerűen a további lehetséges kapcsolatok)
- X befektetési alap és U_1 együtt (értelemszerűen a további lehetséges kapcsolatok)
- X befektetési alap és U_1+U_2 együtt (értelemszerűen a további lehetséges kapcsolatok)
- A alapkezelő alapjaiban lévő ismeretlen kitétségek egy másik B alapkezelő alapjaiban lévő ismeretlen kitétségekkel összevonva ($U_1+U_2+ U_3+U_4+U_5$)

Megjegyzések:

A példa a mögöttes kitétségek kezelésére vonatkozó szabályokat a részleges áttekintés rendszerében (partial look-through scheme) mutatja be, de értelemszerűen használható a teljes körű áttekintésnél (full look-through) és az ismeretlen kitétségnél (unknown exposures) is.

A példában az egyszerűség kedvéért a nagykockázat vállalásra vonatkozó 25%-os limit került megadásra, de értelemszerűen alkalmazandóak a Hpt. 79. § (2) bekezdés b) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott limitek is.